

Vaadimme selitystä!

Toukokuun lopulla Suomen suurimman lehden Helsingin Sanomien päätoimittaja Mikael Pentikäinen sai potkut, mikä oli ennen kokematon tässä vakaassa lehdessä. Hesarin päätoimittajat ovat yleensä istuneet eläkeikänsä saakka, ja heitä on arvostettu laajalti. Aarno Loka Laitisen erottaminen poliittisen toimituksen esimiehen pallilta taitaa olla ainoa päätoimittajan potkuihin verrattavat häiriö Hesarissa.

Hesarilla on suuruutensa ansiosta ollut kilpailijoitaan enemmän toimituksellista ytyä. Toimittaja on voinut perehtyä asiaan päivä- tai viikkokausia. Se on pitkää ja hidasta journalismia, jonka tulokset näkyvät. Otan yhden esimerkin. Hesarin Heli Saavalainen paljasti Jaamassa (ven. Kingisepp) toimivan lannoitetehtaan fosforipäästöt Laukaanjokeen (ven. Luga) ja edelleen Suomenlahteen. Tehtaan omistaja joutui pikaisesti laittamaan asiat kuntoon.

Pentikäisen astuttua päätoimittajan saappaisiin vuonna 2010 alkoi pian velloa keskustelu lestadiolaisten lapsiin kohdistamasta laajasta seksuaalisesta hyväksikäytöstä. Sen paljasti ensiksi oululainen Kaleva, mikä johti lehden tilausten joukkoirtisanomisiin. Koska Pentikäinen tunnustautui vanhalestadiolaiseksi, rupesin seuraamaan Hesarin uutisointia, kuin piru raamattua. Luulin, että aihetta peiteltäisiin.

Luuloni osoittautui täysin vääräksi. Hesari käsitteli tätä kuvottavaa aihetta raskaimman kautta. Tuntui, että päätoimittaja halusi varmistaa, ettei hänen taustaansa voitaisi missään vaiheessa käyttää lyömäaseena. Eikä voitu.

Ennen Mikael Pentikäisen potkuja Hesarissa julkaistiin kaksi merkittävää kolumnia. Ensimmäinen oli Hesarin entisen toimittajan ja Tampereen yliopiston nykyisen vierailijaprofessorin Tuomo Pietiläisen kirjoittama ”Totuus on paras bisnes”, jossa hän käsitteli aiemmin kirjoittamiaan sisäpiirijuttuja. Yhtenä kohteena oli Antti Herliniä koskeva epäily. Pietiäinen kirjoitti mm: ”Raivostunut Herlin yritti saada selville tietolähteeni poliisitutkinnan ja oikeuskanslerin avulla.”

Toinen oli seuraavan päivänä julkaistu Juha Akkasen kolmi ”Teknoliateollisuudella on aivan liian paljon valtaa”. Siinä kysytään mm, että kuka oikein on antanut Teknoliateollisuudelle ja Alangolle tällaisen vallan. Akkanen vastaa: ”Alanko on saanut valtansa Antti Herliniltä ja muilta teknoliateollisuuden patruunoilta.”

Leikkasin molemmat kolumnit aikanaan talteen. Kun sitten pari päivää myöhemmin tuli tieto, että päätoimittaja on erotettu, päätin kehystää molemmat. Ne löytyvät vielä netistä, onneksi. Ounastelen, että nämä ovat ne viimeiset pisarat.

Sananvaihto Hesarin päätoimittajan erottamisesta kävi kiivaana etenkin Alma Mediaan kuuluvan selailulehdykän Iltalehden keskustelupalstalla. Kilpailija otti tapauksesta kaiken irti. Aika yllättävää mielestäni oli, että pääsyynä pidettiin Pentikäisen kepua suosivaa linjaa ja lehden vasemmistolaisia viherpiipertäjätoimittajia.

Nyt kun pöly tämän hässäkän tienoilta on laskeutunut, on aika antaa uskottava selitys. Luottamuspuola ei riitä. Me Hesarin sitoutuneet lukijat vaadimme tarkempaa tietoa. Me olemme lehden tärkein sidosryhmä. Mitä jää jäljelle lehden brändistä, jo me menemme? Meitä aliarvioidaan, suorastaan huiputetaan, jos selitystä ei tule.

pajen